

GENOMGNAGA, v. a. 2. Gnaga ända igenom. Brukas mest i fig. mening, t. ex.: *Sorgen har g-git hans hjerta. Ett af sorg g-get hjerta.*

GENOMGOD, jénåmm god, a. 2. I högsta måtto god. — Skrifves äfv., och enligt uttalet riktigare, *Genom god.*

GENOMGRIPANDE, a. 1. (egentl. part. akt. af obrukl. verbet *Genomgripa*) (fig.) Som går till roten, till botten med något. *G. reformer.*

GENOMGRÄTEN, a. 2. Neutr. — *et.* (egentl. part. pass. af obrukl. verbet *Genomgräta*) Hvar- under man gråtit hela tiden. *En g. natt.*

GENOMGRÄDDA, v. a. 1. Låta något, som bakas, stå så länge i värmen, att det blir fullkomligt gräddadt, äfven inuti. Brukas mest i part. pass. *G-d.*

GENOMGRÄFVA, v. a. 2. 1) Gräfva tvärs igenom. *G. ett näs.* — 2) (fig. fam.) Genomleta allt. Säges isynnerhet om böcker, skrifter, papper. *G. en boksamling, ett bibliotek.*

GENOMGÅ, v. a. 2. (böjes som *Gå*) 1) Gå fram igenom ett ställe, mellan föremål. *G. en skog, ett rum. G. soldaternes leder.* — För denna ordets egentliga bem. säges oftare *Gå genom.* — 2) (fig.) a) Erfara, upplefva, uthärda. *Han har g-t många sorger, många präfnin- gar, äfventyr, lidanden.* — Äfv. *Gå igenom.* — b) Fullborda, bestå. *Han har g-t sin akade- miska kurs, har med heder g-t sin examen.* — Äfv. *Gå igenom.* — Syn. Undergå, Bestå. — c) Genomse, för att granska, undersöka, rätta, förbättra. *G. ett manuskript och rätta selen deri. G. en räkning.* — Äfv. *Gå igenom.* — Syn. Se *Granska.* — d) Säges om något, som verkar i alla riktningar på en viss tid eller i en viss krets. *En oro g-r tiden, samhället.* — Äfv. *Gå igenom.* — *Genomgående, n. 4.*

GENOMGÅNG, m. 2. 1) Genomgående. — 2) Ställe, der man kan gå igenom ifrån en ort till en annan. *I detta hus är g. ifrån den ena gatan till den andra.*

GENOMHACKA, v. a. 1. 1) Med en hacka hugga tvärs igenom. — Äfv. *Hacka igenom.* — 2) Fullkomligt väl hacka. — *Genomhackande, n. 4.* o. *Genomhackning, f. 2.* (båda för bem. 1).

GENOMHETTA, v. a. 1. Upphetta något så, att det blir hett ända igenom.

GENOMHJELPA, v. a. 2. Hjelpa någon att komma fram igenom. — Vanligare säges *Hjelpa äggenom.* — *Genomhjelpande, n. 4.*

GENOMHUGGA, v. a. 3. (böjes som *Hugga*) Hugga tvärs igenom. — Äfv. *Hugga igenom.* — *Genomhuggande, n. 4.* o. *Genomhuggning, f. 2.*

GENOMHIVFLA, v. a. 1. Hvirflande genomfara. *Ett moln af dam g-de luften.*

GENOMHÄCKLA, v. a. 1. 1) Fullkomligt häckla. — 2) (fig.) Öfverdrifvet strängt och småaktigt granska. *Hans arbete har blifvit g-dt.* — *Genomhäcklande, n. 4.* o. *Genomhäckling, f. 2.*

GENOMILA, v. a. 1. Ila fram igenom. Brukas isynnerhet i fig. mening, t. ex.: *En rysning g-de hela min kropp.*

GENOMIRRA, v. a. 1. Irrande genomvandra, passera fram igenom. *Erik XIV, i sitt vansinne, g-de fält och skogar.* — Äfv. *Irra genom.*

GENOMJAGA, v. a. 1. Jagande passera fram igenom. *De hafva g-t hela skogen.*

GENOMKALL, jénåmmkäll, a. 2. Kall öfver- allt, i alla delar.

GENOMKASTA, v. a. 1. Kasta fram, ut, in igenom. — Äfv. *Kasta äggenom.*

GENOMKLAPPA, v. a. 1. 1) Klappa fullkomligt väl. *G. byckkläder.* — 2) (fig. fam.) Se *Kringklappa.* — Part. pass. *Genomklappad* brukas äfv. adjektivt, i samma betydelse som *Genomdrifven* (se d. o.).

GENOMKLIPPA, v. a. 2. Klippa tvärs igenom. — Äfv. *Klippa äggenom.* — *Genomklippande, n. 4.* o. *Genomklippning, f. 2.*

GENOMKLYFVA, v. a. 3. (böjes som *Klyfva*) Klyfva något ända igenom. — Äfv. *Klyfva äggenom.* — *Genomklyfvande, n. 4.* o. *Genomklyfning, f. 2.*

GENOMKNÅDA, v. a. 1. Knåda fullkomligt väl.

GENOMKOKA, v. a. 1. o. 2. Fullkomligt väl och tillräckligt koka något. Brukas endast i passiv, mest i part. *G-kokt.*

GENOMKOLA, v. a. 1. Förvandla till kol ända igenom. Brukas mest i passiv, synnerligen i part. *G-kolad.*

GENOMKORSA, v. a. 1. Gå korsvis fram öfver eller igenom. *Denna väg g-r den andra. Vågar, linier, som g. hvarandra.*

GENOMKRATS, v. a. 1. Låta en krats gå igenom, med krats undersöka. *G. ett gråfsvinsgryt.*

GENOMKRETS, v. a. 1. I kretsar genomflyga, genomfara. *Dufvorna g. luften.*

GENOMKRYPA, v. n. 3. (böjes som *Krypa*) Krypa fram igenom. *Här är icke så lätt för katten att g.* — Vanligare *Krypa äggenom.*

GENOMKYLA, v. a. 2. Kyla hel och hållen, genomtränga med kyla i hela kroppen. *Nordanvinden har aldeles g-t mig. Jag är aldeles g-d.*

GENOMKÄLA, v. a. 1. Se *Genomkyla.* — *Genomkälad*, part. pass., se *Genomfrusen.*

GENOMKÖRA, v. a. 2. (fig.: i egentlig bem. brukas endast *Köra genom*) Häftigt stöta, drifva något igenom. — Äfv. *Köra äggenom.*

GENOMLEDA, v. a. 2. Leda fram igenom. — Vanligare *Leda genom.*

GENOMLEFVA, v. a. 1. Lefva under en viss tidrymd ända från dess början till dess slut. *Vi hafve g-t franska revolutionen och den märkvärdiga derpå följande tiden.*

GENOMLETA, v. a. 1. Söka, leta genom alltsammans af något. *Jag har g-t alla mina kläder förgäfvets.* — Äfv. *Leta äggenom.* — *Genomletande, n. 4.* o. *Genomletning, f. 2.*

GENOMLJUDA, v. a. 3. (böjes som *Ljuda*) Säges om ett ljud, som framtränger genom en rymd. *Jägarhornen g. skogen.* — Vanligare *Ljuda genom.*

GENOMLYSA, v. n. 2. Lysa fram igenom. Brukas mest i fig. mening, t. ex.: *Hans fåfånga g-ser i allt, röjer sig i allt.*

GENOMLÄRD, jénåmm lärd, a. 2. Utmärkt lärd. — Bör helst skrivas, efter uttalet, *Genom lärd.*

GENOMLÄSA, v. a. 2. Läsa något ifrån början till slut. *Flyktigt g. något.* — Äfv. *Läsa äggenom.* — *Genomläsande, n. 4.* o. *Genomläsning, f. 2.*

GENOMLÖPA, v. a. 3. o. 2. (böjes som *Löpa*) Löpa fram igenom, löpa fram (både i egentl. o. fig. bem. af verbet *Löpa*). *Hästen har g-lupit banan på 10 minuter. Floden g-per tvenne städer.* Solen g-per djurkretsen på ett år. *G. en bok, hastigt genomgå den. Hans irrande blickar g-lupo hela den omgifvande trakten.* — Äfv. (för egentl. bem.) *Löpa genom.*